

3836706PHPH/M

:สาขาวิชา : โรคติดเชื้อ : วท. ม. (สาธารณสุขศาสตร์)

ศัพท์สำคัญ

:ควันบุหรี่ในสิ่งแวดล้อม/ อาการหอบกำเริบ/ ผู้ป่วยเด็กโรคหืดหลอดลม

นิตยา เอกวัฒน์ : ควันบุหรี่ในสิ่งแวดล้อมกับอาการหอบกำเริบหลังการรักษาในเด็กป่วยโรคหืดหลอดลม (ENVIRONMENTAL CIGARETTE SMOKE EXPOSURE AND RECURRENT ASTHMATIC ATTACK IN CHILDREN) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ชัยนัครธร ปทุมานนท์, พ.บ., ส.ม., D.Sc. ฉัฐจาพร พิชัยณรงค์, M.P.H., ส.ด. วิศิษฐ์ ฉวีพจน์-กำจร, สท.บ., ส.ม. รัญญณัฐ บุณนาค, พ.บ. 119 หน้า. ISBN 974-588-972-5

แนวโน้มอัตราอุบัติการณ์ของเด็กป่วยโรคหืดหลอดลมกำลังเพิ่มมากขึ้น ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่จะกระตุ้นอาการหอบกำเริบหลังการรักษาในผู้ป่วยเด็ก การสัมผัสควันบุหรี่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่อาจกระตุ้นอาการหอบกำเริบ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาย้อนหลังแบบจับคู่ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัสควันบุหรี่ในสิ่งแวดล้อมกับการเกิดอาการหอบกำเริบ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ป่วยเด็กโรคหืดหลอดลมอายุระหว่าง 3-5 ปี ที่มารับบริการที่สถานบริการสุขภาพเด็กแห่งชาติมหิดลระหว่างเดือน สิงหาคม 2539- มกราคม 2540 จำนวน 366 ราย แบ่งออกเป็น 183 คู่ โดยกลุ่มศึกษาคือ ผู้ที่มีอาการหอบกำเริบหลังการรักษา และกลุ่มเปรียบเทียบคือ ผู้ที่ไม่มีอาการหอบกำเริบหลังการรักษา จับคู่กับกลุ่มศึกษาด้วยเพศและอายุที่เท่ากัน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาโดยใช้สถิติการถดถอยพหุคูณจิสติก เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญแล้วพบว่า การสัมผัสควันบุหรี่ที่บ้าน การมีบิดาสูบบุหรี่ที่บ้าน สมาชิกของครอบครัวสูบบุหรี่ภายในบ้าน จำนวนของบุหรี่ที่มีผู้สูบบุหรี่ที่บ้านที่เพิ่มขึ้นทุก 1 มวน โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอาการหอบกำเริบเพิ่มขึ้น 1.5, 3.01, 3.17 และ 1.08 เท่า ตามลำดับ การสัมผัสควันบุหรือนอกบ้าน การสัมผัสควันบุหรี่จากบริเวณป้ายรถหรือบนรถโดยสาร การสัมผัสควันบุหรือนอกบ้านที่เพิ่มขึ้นทุกๆ 1 ครั้งในสัปดาห์ จะทำให้โอกาสเสี่ยงเพิ่มขึ้น 1.58, 2.39 และ 1.39 เท่า ตามลำดับ จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผลของควันบุหรี่ในสิ่งแวดล้อม จะทำให้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอาการหอบกำเริบเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองของเด็กที่ป่วยด้วยโรคหืดหลอดลม จึงควรระมัดระวังและหลีกเลี่ยงที่จะให้เด็กสัมผัสกับควันบุหรี่